

**Uzasadnienie Rady: Stanowisko Rady (UE) nr 16/2015 w pierwszym czytaniu dotyczące przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja przekształcona)**

(2015/C 432/02)

**I. WPROWADZENIE**

Komisja przedłożyła wyżej wymieniony wniosek Radzie i Parlamentowi Europejskiemu w dniu 2 kwietnia 2013 r. <sup>(1)</sup>

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię w dniu 11 lipca 2013 r.

Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię w dniu 11 lipca 2013 r.

Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko w pierwszym czytaniu w dniu 25 lutego 2014 r. <sup>(2)</sup>

W dniu 23 lipca 2014 r. Komitet Stałych Przedstawicieli (część 1) upoważnił prezydencję do zbadania wraz z Parlamentem Europejskim możliwości wczesnego porozumienia w drugim czytaniu na podstawie tekstu zawartego w dok. 11827/14.

Po serii nieformalnych rozmów trójstronnych osiągnięto porozumienie z Parlamentem Europejskim w sprawie tekstu tej dyrektywy. Porozumienie to zostało potwierdzone na posiedzeniu Komitetu Stałych Przedstawicieli w dniu 10 czerwca.

W dniu 16 czerwca 2015 r. przewodniczący Komisji Prawnej wystosował pismo do przewodniczącego Komitetu Stałych Przedstawicieli (część 1), w którym wskazuje, że jeżeli Rada oficjalnie przekaze Parlamentowi Europejskiemu swoje stanowisko w pierwszym czytaniu zgodnie z wyżej wspomnianym porozumieniem, z zastrzeżeniem weryfikacji przez prawników lingwistów, zaleci on zgromadzeniu plenarnemu Parlamentu Europejskiego, aby przyjęło stanowisko Rady bez poprawek w drugim czytaniu.

W związku z tym w dniu 13 lipca 2015 r. Rada przyjęła uzgodniony tekst porozumienia politycznego <sup>(3)</sup>.

**II. CEL**

Głównym celem niniejszego wniosku Komisji oraz równoległego wniosku w sprawie zmiany rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego <sup>(4)</sup> jest pobudzenie innowacji i wzrostu gospodarczego poprzez zwiększenie dostępności dla przedsiębiorstw i skuteczności systemów rejestracji znaków towarowych w całej UE dzięki zmniejszeniu związanych z nimi kosztów i złożoności tych systemów, a także zwiększeniu szybkości obsługi, przewidywalności i bezpieczeństwa prawnego. Te zmiany stanowią uzupełnienie starań mających na celu zapewnienie współistnienia i komplementarności systemu unijnego i krajowych systemów rejestracji znaków towarowych.

Obecnemu wnioskowi, mającemu na celu przekształcenie dyrektywy, przyświecają w szczególności następujące cele:

- unowocześnienie i udoskonalenie istniejących przepisów dyrektywy poprzez zmianę przestarzałych przepisów, zwiększenie pewności prawa oraz uściślenie praw wynikających ze znaków towarowych pod względem ich zakresu i ograniczeń;
- osiągnięcie większego zbliżenia krajowych przepisów i procedur dotyczących znaków towarowych w celu zwiększenia ich spójności z systemem wspólnotowego znaku towarowego poprzez: a) wprowadzenie dalszych przepisów materialnych i b) wprowadzenie do dyrektywy głównych przepisów proceduralnych zgodnie z przepisami zawartymi w rozporządzeniu;
- usprawnianie współpracy między urzędami z państw członkowskich a Urzędem Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (dalej zwany „UHRW”) w celu upowszechniania harmonizacji praktyk i opracowywania wspólnych narzędzi poprzez ustanowienie podstawy prawnej tej współpracy.

<sup>(1)</sup> 8066/13.

<sup>(2)</sup> 6743/14.

<sup>(3)</sup> 9957/15 + ADD 1 + ADD 2.

<sup>(4)</sup> 8065/13.

### III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

Bardzo duża liczba poprawek Parlamentu Europejskiego z pierwszego czytania została wzięta pod uwagę bez jakichkolwiek zmian lub w nieznacznie zmienionym brzmieniu. Rada odrzuciła jedynie bardzo ograniczoną liczbę poprawek Parlamentu Europejskiego.

#### **Główne punkty porozumienia między Radą a Parlamentem Europejskim zostały przedstawione poniżej:**

- położenie nacisku na komplementarny charakter krajowej i unijnej ochrony znaków towarowych;
- wyeliminowanie wymogu „graficznej przedstawialności”, aby oznaczenie mogło zostać zarejestrowane jako znak towarowy;
- brak wymogu zakładającego badanie przez urzędy krajowe bezwzględnych podstaw odmowy we wszystkich krajowych jurysdykcjach i językach Unii;
- ochrona prawa państw członkowskich do decydowania o tym, czy prowadzić badania z urzędu względnych podstaw odmowy;
- wyraźne przepisy zapewniające, że na prawo znaków towarowych nie można powołać się wobec uprzednio istniejących praw dotyczących znaku towarowego;
- rozszerzenie ochrony znaków towarowych na używanie znaku towarowego, nazwy handlowej lub firmy;
- uściślenie, że właściciel znaku towarowego może uniemożliwić wykorzystanie swojego znaku towarowego w reklamie porównawczej, jeżeli ta reklama porównawcza nie spełnia wymogów art. 4 dyrektywy 2006/114/WE;
- upoważnienie właściciela znaku towarowego do uniemożliwiania dystrybucji i sprzedaży etykiet i opakowań oraz podobnych artykułów, które mogą być następnie użyte w odniesieniu do podrobionych towarów lub usług;
- rozszerzenie bezwzględnych podstaw odmowy, by objąć nimi nazwy pochodzenia, oznaczenia geograficzne, tradycyjne określenia wina, gwarantowane tradycyjne specjalności oraz prawa do ochrony odmian roślin;
- rozszerzenie względnych podstaw odmowy, by objąć nimi nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne;
- harmonizacja prawa krajowego regulującego stopień ochrony znaków towarowych cieszących się renomą;
- harmonizacja krajowych przepisów dotyczących znaków towarowych jako przedmiotu własności, takich jak przeniesienie lub udzielenie licencji;
- harmonizacja przepisów krajowych regulujących znaki gwarancyjne lub certyfikacyjne i znaki wspólne;
- harmonizacja przepisów krajowych w zakresie oznaczania i klasyfikacji towarów i usług objętych znakiem towarowym, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości;
- ustanowienie wydajnej i szybkiej procedury administracyjnej przed każdym urzędem krajowym, pozwalającej na zgłoszenie sprzeciwu wobec rejestracji wniosku dotyczącego znaku towarowego, powołując się na względne podstawy;
- harmonizacja przepisów krajowych dotyczących „niestosowania” obrony w postępowaniu w sprawie sprzeciwu oraz w postępowaniu o stwierdzenie nieważności;
- ustanowienie przez urzędy krajowe sprawnych i szybkich procedur administracyjnych w przypadku wygaśnięcia lub stwierdzenia nieważności znaków towarowych.

#### **Główne punkty, w których stanowisko Rady w pierwszym czytaniu nie uwzględnia stanowiska Parlamentu Europejskiego, są następujące:**

- włączenie postanowienia dotyczącego zapobiegania wprowadzaniu towarów podrobionych, zwłaszcza w kontekście sprzedaży przez Internet, dostarczanych w małych partiach, jeżeli w obrocie handlowym działa wyłącznie osoba wysyłająca towary podrabiane;
- przyznając, że właściciele znaku towarowego powinni być uprawnieni do uniemożliwiania stronom trzecim przywożenia z państw trzecich towarów oznaczonych bez zezwolenia znakiem towarowym, który jest zasadniczo identyczny ze znakiem towarowym zarejestrowanym w odniesieniu do tych towarów, do państwa członkowskiego, w którym zarejestrowany jest znak towarowy, bez względu na to, czy są one dopuszczone do swobodnego obrotu, Rada stanowi, iż prawo to wygasa, gdy zgłaszający lub posiadacz towarów udowodni, że właściciel znaku towarowego nie jest uprawniony do zakazania wprowadzenia towaru na rynek w kraju przeznaczenia;

- uznanie za obowiązkowe przyjęcia modelu „jedna klasa – jedna opłata”;
- włączenie ogólnego wyjątku od prawa do znaku towarowego, gdy strona trzecia używa znaku towarowego do celów niehandlowych, jak również włączenie innych wyjątków od prawa do znaków towarowych, takich jak przypadki, gdy znak towarowy jest używany przez osobę trzecią w celu zwrócenia uwagi konsumenta na odsprzedaż towarów oryginalnych, które pierwotnie zostały sprzedane przez lub za zgodą właściciela znaku towarowego, lub mające na celu zaproponowanie legalnej alternatywy dla towarów lub usług właściciela znaku towarowego, lub w celu parodii, ekspresji artystycznej, krytyki lub komentarza.

#### IV. WNIOSKI

Stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu w pełni odzwierciedla porozumienie osiągnięte między dwoma współstawodawcami, jak zostało to potwierdzone wyżej wymienionym pismem przewodniczącego Komisji Prawnej do przewodniczącego Komitetu Stałych Przedstawicieli (część 1) z dnia 16 czerwca 2015 r.

---